

Cada dia més

Revista de l'Escola Bressol

ESCOLES BRESSOL
MUNICIPALS
REUS

Abril 2016
Núm. 2

Portada

Salutació 1

Notícies

- Xerrades i tallers 2
- Sortides familiars 3

Treballs per projectes

- El lladoner dels contes 4
- Projecte Crea't 5

L'adaptació a l'escola bressol

- L'adaptació a l'escola 6

Projecte de totes les EBM

- El pati de l'escola bressol 8

Treballem amb la família

- Sortides 11

Bases pedagògiques

- Escola Bressol, sí gràcies 14

La veu de les famílies

- Les anècdotes dels infants 15
- Carta oberta a l'escola el Margalló 16

Àlbum de fotos 18

Informació útil 20

Eina de comunicació «família-escola»

Salutació

Cada dia més i més

Les Escoles Bressol Municipals volen ser, cada dia més, espais de trobada i de treball conjunt amb les famílies des dels quals l'educació dels infants sigui una aventura compartida i oberta al món.

És amb aquest objectiu que anem explorant nous camins, com la revista que teniu a les mans, que amb aquest segon número us convida a conèixer millor la tasca

que es du a terme a les aules i també algunes propostes pedagògiques que confiem que siguin del vostre interès.

Al costat de la veu dels professionals, la veu de les famílies i la dels infants hi tenen també el seu espai, com no podria ser d'una altra manera en un projecte que neix de la voluntat d'educar des de la corresponsabilitat i la participació.

Sigueu-hi, doncs, benvinguts i benvingudes •

Maria Dolors Sardà Lozano
Regidora d'Ensenyament i Política Lingüística

Fundació
per a l'acció
EDUCATIVA

Xerrades i Tallers

Taller: Família i ciutat, educació compartida

Des de la Regidoria d'Ensenyament i Política Lingüística hem engegat el programa de *Família i ciutat, educació compartida*, on programem xerrades i tallers per famílies que tenen al seu càrrec infants en creixença.

Dins d'aquest programa, i més específicament per a famílies amb fills de 0 a 3 anys, us presentem dos tallers pensats perquè hi participeu de forma conjunta adults i infants. També una xerrada per a adults que us pot ser útil si teniu fills d'altres edats.

Es fan rotativament a tres escoles bressol diferents, i així també teniu l'oportunitat de conèixer els diferents equipaments de cada centre.

La programació és la següent:

26 de gener a l'EBM El Lligabosc:

Taller de reflexologia podal, a càrrec de Mònica López
Per a infants fins a 12 mesos, amb un adult de referència

11 de febrer a l'EBM Olivera:

Harmonitzar el lloc d'estudi i el lloc de descans, a càrrec d'Albert Talarn
Xerrada per a adults

27 d'abril a l'EBM La Ginesta:

Taller de música, a càrrec de Núria Navas de la Capseta de Música
Per a infants de 2 a 3 anys •

100% salut... «a casa i a l'escola»

Xerrada a càrrec de l'equip d'infermeria d'urgències pediàtriques de l'Hospital Universitari Sant Joan de Reus.

La Fundació per l'Acció Educativa del Grup Sagessa, en col·laboració amb l'Hospital Universitari Sant Joan de Reus, va portar a terme aquesta xerrada adreçada a les famílies usuàries dels serveis gestionats per la Fundació i els seus professionals i, a la vegada, va ser un acte obert a tota la ciutat.

Amb aquest acte, es va pretendre, donar eines bàsiques de primers auxilis pediàtrics als assistents per a que es puguin dur a terme de forma senzilla i amb seguretat.

Aquestes trobades educatives, són actes organitzats per la Fundació per l'Acció Educativa en col·laboració amb l'Hospital Universitari Sant Joan de Reus i l'Ajuntament de Reus.

Hospital Universitari
Sant Joan
REUS

Sortides familiars

Com molt bé sabeu, les escoles bressol municipals són petites comunitats on les famílies, els infants i els equips educatius en formem un tot.

Sota aquest paraigua les escoles bressol organitzem diferents propostes per compartir espais comuns amb tota la comunitat a dins de les escoles, i un cop més, us volem proposar activitats per fer en família fora de l'àmbit escolar.

Organitzem diferents actes festius pensats per a famílies amb infants de 0 a 3 anys amb la singularitat que hi sou convidats les famílies amb infants que assisteixen a les nostres escoles. Pensem que és una bona oportunitat perquè us trobeu en espais diferents, compartiu algunes activitats i us pugueu conèixer una mica més.

Per al curs 2015-16 hem preparat les següents trobades:

18 de desembre

Cantada de nades a la Prioral de Sant Pere amb la Coral Alberichor de l'escola Alberich i Casas. Organitza la Regidoria d'Ensenyament i Política Lingüística.

19 de febrer i 4 de març

Visites al Museu Toc de Festa de Reus, per poder veure i tocar els gegants de Reus. Organitza la Regidoria d'Ensenyament i Política Lingüística.

15 d'abril

Espectacle infantil al Teatre amb Cançonetes, cançons per als més petits de la casa, de la mà de Jordi Toniatti. Organitza la Regidoria d'Ensenyament i Política Lingüística. •

“Si vols un infant intel·ligent, explica-li contes; si a més el vols savi, explica-li més contes” (Albert Einstein)

El lledoner dels contes

Es contes han de formar part de la vida d'un infant, des de ben petit. Explicant contes als infants els transmetem valors importants i sobretot, reforcem el nostre vincle afectiu amb ells. Són sens dubte, una eina d'aprenentatge molt potent vinculada a la transmissió de valors socials i amb aquests, podem integrar aquells valors que caracteritzen la societat a la qual

que les emocions són pròpies de l'ésser humà. Els infants d'aquesta etapa s'inicien en la difícil tasca de gestionar les seves emocions, i els adults els hem de guiar perquè siguin capaços de reconèixer-les, expressar-les i manejar-les. D'aquesta manera es fomenta la construcció d'una personalitat pròpia que els permeti relacionar-se i, en definitiva, viure.

A partir dels contes escollits, especialment per aquesta primera etapa, amb l'objectiu de treballar les emocions i alhora aprofitar nous racons, vàrem decidir explicar-los-hi en un entorn ben especial i captivador. L'entorn i l'escenari escollit per tirar endavant aquest projecte ha estat al voltant del majestuós lledoner que tenim situat al jardí de l'escola bressol. Els arbres ens ajuden a establir contacte amb el poder

vivim, allò que considerem important.

Des de l'EBM El Margalló creiem que són gairebé indispensables per al desenvolupament del nen/a, ja que nodreixen la seva intel·ligència i sensibilitat. És per això, que hem iniciat un projecte amb contes il·lustrats mitjançant els quals treballlem les principals emocions, com per exemple: la por, la ira, l'alegria, la tristesa, la sorpresa...

L'educació emocional ha d'estar present en aquesta primera etapa educativa, ja

de la natura de manera fàcil i bella, ens relaxen i ens omplen d'una energia pura. Algú s'imagina un millor espai per gaudir d'un conte, que un lloc on podem seure tots plegats al voltant d'un arbre centenari que ens aixopluga i acull sota les seves branques? •

Projecte Crea't

Durant el curs 2010-11, ens vam començar a plantejar, no només com treballar més i millor la creativitat amb els infants, sinó, esbrinar com descobreixen la plàstica. El treball del Projecte Crea't, guardonat amb el 2n Premi a la Recerca i Innovació Educatives Angeleta Ferrer 2011*, és un treball d'investigació i recerca dut a terme durant aquell curs i posat en pràctica fins a l'actualitat, reafirmat no només en les activitats plàstiques, sinó en tota la pràctica educativa diària de la nostra escola bressol.

és com un múscul al qual li cal exercici per a desenvolupar-lo. Una de les grans assignatures que cal treballar és l'esforç, si els donem tot el que necessiten abans de demanar-ho, no els permetem cercar les pròpies solucions.

Deixar-los cercar solucions

Davant de qualsevol proposta d'activitat, no pressuposem les possibles opcions, deixem, sempre, una porta oberta perquè ells cerquin el seu trajecte.

Darrerament, sembla que la creativitat esdevingui la gran assignatura pendent de l'educació, és cert. A més, sabem que les màquines han assolit nivells de perfecció insospitats i ens adonem que, en l'únic factor en què mai ens podran superar o substituir és en la creativitat. Per tant, a qualsevol persona que vulgui sobreviure en aquest món o en el del futur, li caldrà ser creatiu.

Si sabem això, evidentment, voldrem que els infants esdevinguin creatius!

L'infant és creatiu per naturalesa, això està més que demostrat i, poc a poc, a mida que creix i se l'educa (al menys, fins ara) va deixant de ser-ho. Només alguns adults, privilegiats, aconsegueixen seguir sent-ho. El gran debat és: Com educar per mantenir i, en el millor dels casos, fomentar la creativitat dels infants.

Amb el Projecte Crea't vam esbrinar algunes de les claus per aconseguir treballar la creativitat en tots els àmbits. Aquests són alguns dels fonaments a tenir en compte, especialment dels 0 als 3 anys:

L'esforç

Des del moment que naixem comencem a prendre partit davant de les eventualitats de la vida. Podríem dir que la creativitat

l'adult no prengui partit. No cal anar dient 'molt bé!', és molt més motivador un somriure que indica que "vas bé, segueix". Aquesta seria l'actitud correcta. Els 'molt bé!' sovint actuen, no només sobre qui van adreçats sinó que condiciona la resta de companys a copiar l'actitud, l'acció o l'obra de qui rep el 'molt bé!'.

La informació

En nom de la creativitat no tot és vàlid. No només es tracta d'anar provant i experimentant. Abans de començar qualsevol intervenció, l'infant inventa un camí, cerca fer el que d'antuvi imagina, i ho basa en la informació que en té, i si li permetem repetir l'acció, hi podrà afegir la gran aportació de l'experiència. Això és el que passa en tot procés creatiu. La diferència més gran entre adults i infants és la informació acumulada de què disposa cadascú. La informació la traïem de tot el que ens envolta: el bombardeig constant d'imatges ens marca quins són els criteris de l'estètica, de l'ordre, de l'equilibri dins l'espai, de la forma, del color, etc.

Crear el clima idoni

Sense presses, mirar de poder partir el grup en grups més reduïts (aprofitant quan tenim un suport), cal transmetre tranquil·litat, deixar el temps necessari per a cadascú i posar els reptes assumibles però no fàcils.

L'actuació del/a mestre/a és importantíssima: cal crear un clima de confiança, on

L'escola bressol hi juga un gran paper i amb les nostres decoracions, amb les nostres propostes didàctiques estem marcant una línia, una estètica. Posem com a exemple el passadís, no és el mateix decorar-lo, per posar dues opcions ben dispars, amb dibuixos d'animals tipus Disney o amb quadres de Miró, Kandinsky, etc. El que fem marca un camí estètic que no ens podem permetre de no "controlar".

Sabem que els infants aprenen imitant i aquest fet ens fa preguntar-nos si els estem donant un model creatiu; si som creatius els/les mestres i quina informació els estem transmetent.

Com adults podem ser creatius en qualsevol dels nostres actes i actituds vers la classe (com decorar i organitzar-la, com presentar els materials, com explicar contes, etc.).

Amb les nostres accions i propostes els marquem, conscient o inconscientment, un model a seguir i, d'antuvi, els modelem la sensibilitat. •

* http://www.reus.cat/sites/reus/files/2n_premi_afs.pdf

L'adaptació a l'escola bressol

Pels nens que per primera vegada s'incorporen a l'escola bressol comença una nova etapa, una etapa plena de noves possibilitats, de nous reptes, de noves sensacions, de nous aprenentatges...

L'infant d'entrada es troba en un espai nou que no ha vist mai, amb nous adults de referència i nous companys, amb noves maneres d'actuar i rutines diferents. Per això, li costarà un temps sentir-se segur, haurà d'anar agafant confiança poc a poc a les educadores, haurà d'aprendre a compartir afecte, joguines, etc.

Les reaccions dels infants quan comencen la seva etapa a l'escola bressol poden ser múltiples i variades: alegria desbordant, agitació, activitat desenfrenada davant d'una situació nova... però també pot aparèixer plor intens, fortes actituds de

rebuig o aferrament a les "seves coses" (motxilla, jersei...). També pot ser que hi hagi nens que passats els primers dies en què aparentment semblen tranquils (una

setmana, un mes...) reaccionin amb plor i rebutgin l'escola bressol quan han pres consciència de la nova situació.

Pot ser també que a casa es mostrin diferents: que estiguin més tristos, enfadats, que no tinguin tanta gana, que els costi més dormir o es despertin a mitjanit quan abans no ho havien fet mai. Pot ser també que estiguin més cansats o que estiguin més nerviosos, actius, ...

Des de les escoles bressol municipals intentem que el procés d'adaptació sigui viscut de forma positiva, tant per part dels pares com dels infants. Nosaltres proposem un model que des de la nostra experiència creiem que és el més adequat per acompanyar l'infant en aquest pas.

En la mesura del possible, intentem que les famílies respectin aquest procés, tot i que si no poden fer-ho, demanem poder pactar amb la tutora de l'aula allò que sigui més convenient tant pels pares com pels infants.

Les mesures per l'adaptació dels infants i les famílies emprades pel centre són les següents:

- Abans de començar el curs escolar l'escola obre les seves portes un dia, de 10.00 a 12.00 h, per tal que les famílies vinguin amb els seus fills i filles a visitar-la i passar el matí. Aquestes jornades les anomenem **escola oberta**, on les famílies no poden deixar els infants a l'escola, però poden venir-hi i estar amb ells l'estona que desitgin per tal de facilitar la seva adaptació al centre.
- El primer dia lectiu del calendari escolar és quan comença el **període d'adaptació**, d'una setmana de durada. El funcionament del període d'adaptació s'explica a totes les famílies en la reunió de benvinguda que té lloc al mes de juny, així com a l'entrevista individual que la seva tutora fa abans de començar el curs, a l'inici del mes de setembre.

- L'arribada a l'escola representa un esforç per tots plegats: infants, pares, mares, educadors i educadores, però el que ho viu més intensament és l'infant.
- Després de 2-3 setmanes d'haver iniciat el procés d'adaptació, les tutores il·lustrem a les famílies com s'està donant l'estada dels seus fills i filles a l'escola. Ho fem mitjançant murals,

power-point de fotografies en diferents activitats, moments i espais de l'escola. És el que anomenem **adaptació en imatges**, i és una manera de tranquil·litzar les famílies mostrant la felicitat dels seus fills i filles assistint a l'escola.

Hem de tenir present que cada infant és únic, i per això l'adaptació ha de ser personal i treballada conjuntament entre família i escola. •

- Entre el mes d'octubre i novembre de cada curs, l'escola programa una **REUNIÓ GENERAL** amb totes les famílies de l'escola. En aquesta reunió les tutores expliquen:

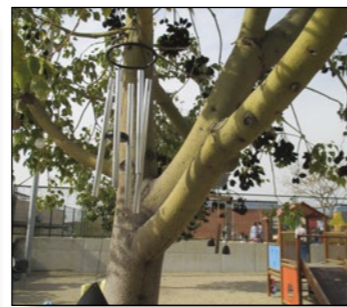
- a) L'adaptació. Com ha anat.
- b) Què fem a l'escola. Com treballem. Un dia a l'escola.

Podria semblar que aquest procés només inclou els infants, però la realitat és que implica a infants, famílies i educadors/ores.

El pati de l'escola bressol

Un espai per cuidar, jugar, fer, sentir...

El pati forma part de l'espai pedagògic de l'escola, el qual s'ha d'aprofitar al màxim, doncs és un espai on els infants poden créixer, formar-se i desenvolupar-se, on poden moure's en llibertat i gaudir d'un entorn ric en postges.

Ales Escoles Bressol Municipals de Reus (EBM) utilitzem aquest espai com una continuïtat de la nostra tasca educativa a les aules i esdevé un espai més de reflexió, és per aquest motiu que els nostres patis estan pensats i organitzats per tal que els infants els gaudeixin i continuïn desenvolupant les seves capacitats socials, motrius, intel·lectuals, emocionals i de relació.

Pensem que és important que els infants puguin gaudir d'estones a l'aire lliure. Tenim la sort de viure en un país on tenim un clima temperat que ens permet poder programar activitats a l'exterior, per tant, el pati es converteix en aquest espai idoni de treball pedagògic fora de les quatre parets d'un edifici.

Al pati estem en contacte amb altres elements amb els quals a les aules no podem ser-hi, el sorral ens permet experimentar amb el tacte de la sorra, que variarà si fa sol o si fa humitat; podem fer d'exploradors i descobrir una pila d'animals que van feinejant: les formigues que fan el camí fins al cau, a vegades carregades de menjar; les marietes que volen per les fulles d'enciam de l'hort; algun cuc que surt de la terra per fer una queixalada a la fulla de col o els caragols que, a poc a poc busquen el seu amagatall després de la pluja.

És enriquidor que siguem conscients del sol quan ens escalfa i del fred que ens posa freda la pell. Després tornarem a l'aula i estarem temperats de nou, però sentir el fred a la cara i a les mans, és també, una forma d'educar els sentits. Si és un dia que fa molt fred (que són ben

pocs) ens abriguem bé i sortim menys estona de l'habitual, però sortir al pati segueix sent important. I si ha plogut i portem botes d'aigua és la millor oportunitat per passar-ho bé amb els tolls. Els jocs més simples poden ser els més divertits i alhora els més adequats per al seu creixement.

Així, el pati ens permet que els infants puguin experimentar i es puguin adonar del seu entorn més proper, i per tal de potenciar aquesta experimentació i el desenvolupament de les seves capacitats organitzem els espais amb diferents activitats de joc i materials i oferim un nombre d'oportunitats educatives a explorar amb les quals els infants poden escollir lliurement on anar i amb què o qui jugar: Activitats motrius on poder arrossegar-se, enfilarse, saltar, caminar, córrer, pujar i baixar, acotjar-se, reptar,...

Activitats d'exploració i experimentació, on oferim materials per tal d'omplir, buidar, transvasar, tapar, destapar, provar, ... Tot i que el pati en sí és un espai de descoberta.

Activitats de construcció, amb materials on l'infant pugui apilar, construir, inventar, crear, amagar-se, entrar, sortir, ... afavorint la creativitat i la lliure expressió.

Activitats de joc simbòlic, amb materials que permetin simbolitzar situacions de la vida quotidiana, com fer de cuiners, de conductors, de pares i mares, de jardiniers... Tot allò que permeti treballar la seva capacitat de representació.

Activitats d'observació de la natura, les quals permeten una observació i interacció amb els elements naturals, com l'hort, les plantes aromàtiques, les flors, ... així com dels insectes que hi viuen i que van fent la seva.

Les educadores hi afegim una mirada més profunda que ens permet veure aquest espai com un recurs i una oportunitat rica i vital, on la nostra tasca és tenir un pati estimulant i amb ofertes suficients que provoquin l'activitat dels infants, que siguin significatives i motivadores, així com adequades a la seva edat i necessitats. Però això no vol dir que tota l'estona de l'esbarjo hagi d'estar pautaada, també afavorim l'espontaneïtat del nen.

Les educadores sabem que les nostres funcions al pati també són importants, doncs hem d'estar sempre observant, vigilant i estimulament el joc i ser accessibles i properes als infants en tot moment, observem les accions i interaccions dels infants amb els altres, d'aquesta manera valorem si cal introduir nous materials o nous espais o modificar-ne els existents.

En síntesi, a les EBM de Reus tenim clar que el pati en sí mateix és un espai educatiu, oferim propostes perquè l'infant pugui escollir, dedicar-hi el temps que necessita, investigar els materials, les possibilitats que té, poder-ho compartir amb els altres i sobretot per gaudir de l'estona del joc i créixer, doncs, la curiositat és el motor de les ganes de saber. •

Sortides

A l'escola bressol res és en va

El dia a dia ens porta a anar esbrinant com aprenen els infants tot allò que els permet anar creixent i formant-se com a persona autònoma tant en el control de les seves accions com en el control de les seves emocions. En definitiva, el que anomenem vulgarment, fer-se gran.

Un dels fets que es donen a l'escola bressol és descobrir-se capaç de poder fer coses per un mateix sense la presència i l'actuació resolutiva de l'adult de referència (pare, mare, àvia, etc.) Per aquest motiu, vam veure més positiu que el grup d'adults que acompanya la sortida estigues format per mestres, i pares i mares d'alumnes d'una altra classe. Per aquests pares i mares és tota una experiència formar part de l'equip educatiu per un dia. Veure com es relacionen mestres i alumnes i en quin marc real viuen els seus fills quan no estan amb ells, a més de conèixer, de primera mà, els escenaris que descobriran els seus fills els cursos vinents.

Les sortides, pels infants, són posar-se a prova i, generalment, aprovar amb nota. Pels pares que tenen el privilegi d'acompanyar-nos, tota una experiència. I dic privilegi perquè així és com m'ho va anomenar el pare de la Carla que ens va

acompanyar el curs passat a Mas Baget. Quan li vaig comentar que posaríem el seu escrit en aquest article, i que m'havia sobtat que, en cap moment, expliqués que la seva filla no formava part del grup. Ell em va respondre que precisament d'això es tractava: Ell, aquell dia, s'havia sentit un més de l'equip del Lligabosc, sent, a més, el pare, el company, l'educador de cadascun dels infants. I no només això, sinó que n'havia de saber fer la lectura de tots i cadascun dels detalls per poder-los explicar, després, a tota la comunitat. Diàriament, intentem transmetre a les famílies que l'escola és una comunitat

educativa de la que tots en formem part i que l'actuació de cadascun de nosaltres és molt important. Aquest missatge, que pot semblar retòric, quan, com haureu comprovat, es converteix en una realitat, fa ressorgir un sentiment fantàstic: Tots junts hem aconseguit fer una feina molt ben feta.

Vet aquí, la prova:

La primera lliçó del dia: control dels nervis. Asseguts a les nostres cadires, al fons de la paret i afilerats l'un al costat de l'altre, la Marta s'esmerça encomanant-nos cançons... La Núria entra i surt de l'aula, l'autocar arriba tard, sembla que s'ha entretingut una mica perquè ha recollit primer els nens de la EMB El Margalló. Mentrestant posem-nos les gorres, protecció solar i... -Segons sembla, tres nens no tenim jaquetes, ja se sap, per si refresca, que a la muntanya sempre s'hi ha d'anar previnut. "Agafem les jaquetes de contingència que tenim a la senalla!!" diu la Núria. La Marta ens fa l'últim repàs de com hem de pujar i col·locar-nos als seients; "Farem el trenet fins a la porta de l'autobús, i ens anirem repartint pels seients sense deixar espais buits, i un cop asseguts mans en l'aire, i us lligarem el cinturó de seguretaa, m'heu entèeeeees??? I tots, síiiii!!". Vinga! diu la Núria, ara sí que ve l'autocar!!

Arribem al Mas Baget després de l'emocionant viatge amb autocar, i coneixerem al Xavi i la Gemma, els nostres amfitrions, amb ells donarem menjar a la impressionant vaca Connie, que amb la seva llengua inacabable ens prendrà els trossos de pa sec de les mans -segur que pesa el mateix que tots nosaltres junts, i... Quina olor!, la colònia que fan servir les vaques és molt forta, Déu n'hi do!!-

Després anem al corral dels galls i les gallines, tot cantant la coneguda cançó, "El gall i la gallina..." i el Xavi, amb el seu "savoir faire", ens explica dels seus costums i secrets més ben guardats. I amb un grapat de pinso cadascú, repartirem el dinar als nostres encrestats amics. I així, visitarem la casa dels paons, la piscina de les tortugues, els esquirolets, els

malhumorats porcs vietnamites i unes gallines gegants que els anomenen emús..., tot acompanyant-los i donant-los menjar. Els nostres ulls semblen taronges, no els podem obrir més, encara no hem paït una sorpresa, que ja en tenim una altra a la vora. Sort, que un cop arribem als adossats on viuen els conills, seiem, ens assosseguem, i el Xavi i la Gemma posen en les nostres mans uns conillets de molt poques setmanes. Són tan suaus, innocents i tranquils, que ens encomanen la serenitat necessària per començar a reunir valor per la propera experiència, el ruc Tomàs.

-La cançoneta ens ve sola al cap, "El ruquet valent...". El Xavi i la Gemma ja han disposat al vell Tomàs amb una cadira de muntar. Les cares dels més endarrerits en veure els primers companys que pugen de dos en dos a la muntura, ho diuen tot, mirades, nervis, rialles... Un èxit, més de la meitat hem pujat als lloms del Tomàs i l'hem pilotat amb fermesa, l'altra meitat, ens hem dit a nosaltres mateixos: " .. Perquè he d'anar a dinar que si no..."

Els macarrons estan a punt, el matí ha passat volant, -ara una bona neteja de mans i a la taula-, som uns quants els que repetim plat; "ens ho hem guanyat", po-

llastre de segon i iogurt... -Ummm, això ja és una altra cosa. Aquesta migdiada promet!-

El sol a fora pica de valent, però aquesta masia tricentenària de parets gruixudes ens guareix. Una gran estança, els matalassos a terra, sabates fora..., i vint-i-nou nens i nenes pel damunt, engrescats, creen un xivarri apoteòsic que ressona per tot arreu i, de cop i volta, veus apagades i murmuris solitaris, silenci... Els somnis comencen a posar en ordre les impressions de les experiències viscudes...

Avui, m'he fet gran amb els nostres fills... La visita al Mas Baget m'ha portat de nou als records més primaris, aquells que mai se'ns esborren, sensacions en contextos difusos, imatges i olors plens de somriures i algun plor, que ens acostumen a dibuixar una rialla amb la complicitat dels dos "jos". Avui he pogut gaudir des de la consciència, i sense perdre un segon, com els nostres petits estaven vivint un bé de Déu d'aquestes sensacions, una aventura intensa la d'avui, que demà es barrejarà amb altres experiències i records fugaços de la infantesa, però que seran referent en la seva memòria. Avui, m'he fet gran amb els nostres fills... •

Carles Serrano

Escola Bressol, sí gràcies

Vivim uns temps en què la figura dels avis passa a ser un pilar en aquelles famílies que, tenen la sort de tenir-los a prop i amb disponibilitat.

Una molt bona opció és compartir l'educació a tres bandes: pares, avis i escola bressol. Unes hores a l'escola bressol fan que els avis puguin disposar d'un temps per a ells mateixos, i destinar, a més, unes altres hores a gaudir mútuament amb i dels seus néts.

Per què l'escola bressol?

A l'escola bressol sabem molt bé com aprenen els infants i què necessiten per a dur a terme els seus aprenentatges; s'ha de posar al seu abast tot tipus de materials, reptes i experiències, transmetent-los valors per a la convivència i la socialització i donant-los eines per al futur. Els infants ho han de fer i provar tot per ells mateixos, amb tot allò de què disposen i amb el mínim de riscos. Se'ls ajudarà també a saber relacionar-se, a saber compartir, a saber esperar, a no voler ser sempre el primer, a formar part del grup,...

Creu algú que estem parlant d'una "guarderia"? És a dir, un lloc on "guarden" els infants mentre els progenitors no poden estar amb ells? Doncs, no. L'escola bressol és molt més que això. Realment influirà en el futur de l'infant com i quins aprenentatges faci durant el període dels 0 als 3 anys? És veritat que parlem d'uns aprenentatges importants? Què aprenen realment els infants entre els 0 i els 3 anys?

Abans, els infants jugaven al carrer des de ben petits. Aquest fet, donava pas a l'inici de la seva socialització. Que vol dir això? Vol dir un aprenentatge tan important com

saber actuar, per si sol, davant d'una dificultat. Quines dificultats pot trobar un infant jugant al carrer? Moltíssimes, i a més, són aquelles que, després, s'aniran repetint al llarg de la seva vida en diferents graus: haver de demanar una cosa que necessita o desitja; defensar el que és seu; mesurar-se amb la mirada,...

Anys enrere s'aprenia de la "senzilla" convivència amb la família, on dins la mateixa llar vivien fins a tres generacions, on sempre hi havia infants que observant i imitant, ho aprenien tot. Una petita societat on, entre tots els adults, compartien la responsabilitat d'educar.

Ara, el model familiar ha canviat totalment i el contacte amb la resta de la comunitat és minso. D'on podran treure la informació per poder començar a forjar la seva identitat dins la societat? A qui imitaran? Com aprendran a interaccionar amb els seus iguals?

És aquí on l'escola bressol juga un paper essencial, facilitant un gran ventall d'eines per entendre el funcionament del món i la

vida fora de casa. El centre dona a l'infant la seguretat i la confiança necessàries per a què cadascú trobi el seu lloc dins el seu primer grup social i comenci a construir-se com a persona. L'educadora, amb l'experiència i el bon saber del món dels 0 als 3 anys, adopta el paper de mediadora i l'acompanya en el seu desenvolupament personal, observant i apreciand aquests primers assajos i experiments, ajudant a entendre el procés i el resultat que, en cada infant, és diferent i únic.

L'escola bressol facilita també l'experimentació amb el medi a través del seu cos i els seus sentits. A la llar d'infants els infants juguen, experimenten, interaccionen i s'embruten. HAN D'EMBRUTAR-SE mentre donen sentit a les lleis bàsiques de la física barrejant, per exemple, aigua i sorra per alterar les qualitats de la matèria; omplint i buidant recipients per assolir les primeres lliçons de matemàtiques: picant, foradant, estirant...

El resultat d'aquesta experimentació serà un aprenentatge amb un significat vivencial que li facilitarà la comprensió dels conceptes i coneixements que, a partir d'ara, haurà d'anar adquirint.

Tal com diu Tonucci (Frato), el pedagog i dibuixant, dels anys 0-3 anys són com els fonaments per a un edifici. Tot i que, des de fora, només apreciem l'edifici, és indispensable que els fonaments siguin sòlids•

Les anècdotes dels infants

Al llarg del matí, en una escola bressol, es poden escoltar frases molt divertides amb una part de coherència que només un infant amb la seva innocència li pot donar....

En aquest apartat hem volgut compartir amb vosaltres algunes d'elles:

Al desembre, a l'aula de 2-3 anys, un matí recitaven el verset de Nadal:
"Aquest Nadal no vull joguines ni torrons,
Vull rialles i petons"
Quan li va tocar a l'Oriol el va dir sencer, però ràpidament va mirar a l'educadora i li va dir:

- Però jo vull les nines de l'Elsa i l'Anna!!!

Ell es va aprendre el verset però volia deixar clar que alguna joguina sí que volia...

(Oriol, curs 2015-16)

Un dia al matí la tutora explica als infants de l'aula de 2-3 anys que plantaran llavors de pastanaga. Van estar observant imatges de pastanagues i van parlar de les diferents qualitats d'aquest element, entre ells el seu color.
Mentre l'educadora explicava que les pastanagues són de color taronja, el Joan es va posar dret i va assenyalar entusiasmat dient:

- Com aquella d' allí!

Tot assenyalant un pare que duia un jersei taronja...

(Joan, curs 2015-16)

Un dia al menjador l'Hugo estava concentrat menjant pèsols, els agafava un a un i cada vegada que se'ls posava a la boca exclamava: Ummmmmm!!!!
Al cap d'una estona l'educadora escolta com diu:

**- Ooooooh!
Quines olives més bones!**

(Hugo, curs 2015-16)

L'Arnau i el Marc són bessons i van a aules diferents. Un dia que estaven al pati quan la mestra va cridar:

- A la classe!!!!

Els estaven jugant dins de la caseta i un company del Marc va anar cap a la mestra i li va dir:

- "Els Marcs" no surten de la caseta.

Pel Joan, el germà del Marc a més de l'aspecte físic també compartia el nom....

(Joan, curs 2014-15)

És curiosa la reacció dels infants quan ens veuen fora de l'escola, sense bata ni uniformes. La situació provoca en moltes ocasions la reacció dels infants....

Un dia que l'escola bressol tancava a les 15 hores, l'Aina va veure un grup d'educadores que marxava cap a casa, vestides amb roba de carrer, i de seguida li va dir a la seva mare:

- Mira mare, marxen a treballar!

De fet les educadores expliquen a les aules que molts pares i mames quan marxen ho fan per anar a treballar i l'Aina va donar per fet que les educadores també.

(Aina, curs 2014-15)

A l'inici de curs, a l'adaptació, la tutora va sortir de l'aula per anar a buscar uns contes. En aquell moment va arribar a l'escola la Paula, va entrar a la classe i va mirar al seu voltant.... Es va dirigir cap a l'altra educadora que hi havia a l'aula i li va dir molt sèria:

- On és la senyora de la classe?

(Paula, curs 2014-15)

Carta oberta a l'escola bressol «El Margalló», de Reus

Estimades mestres,

Ara fa una mica més d'un any us vam confiar la nostra petita perquè cursés P1. Recordo les reticències de la família, que ens deien que encara era massa petita per anar sola pel món. Recordo les nostres pors, preocupats per si la nostra filla estaria bé, per si entendria el canvi...; preocupats per si era massa aviat per separar-la de nosaltres.

Però es feia necessari portar-la a una escola bressol; la conciliació familiar a la nostra societat és un concepte buit, una fal·làcia. Al principi vam rebre molta ajuda dels nostres pares, però la nena anava creixent i cada cop reclamava més energia i esforç.

El nostre dia a dia és un constant anar i venir pel territori: vivim en un petit poble del Baix Camp, la meua dona treballa a Reus i jo a Tarragona.

Vam visitar i conèixer escoles bressol de llocs ben diversos, municipals i privades. Això no obstant, l'elecció de El Margalló va ser molt senzilla. El mas on es troba ubicada és d'una arquitectura encisadora i suggerent; l'entorn de què disposa, amb la seva zona verda i enjardinada, és un petit oasi de pau i felicitat en el bell mig de la ciutat. La zona està ben comunicada i és de fàcil accés, tant si es ve de Reus com de Tarragona, i sempre hi ha aparcament. Però, sens dubte, el que ens va portar a triar aquesta es-

cola per sobre de totes les altres va ser l'ambient de petit comitè que s'hi respira. L'escola El Margalló és una escola petita, amb una sola línia per a cadascun dels cursos (P0, P1 i P2), i això li atorga un caliu acollidor. Durant la visita a l'escola, el tracte amb la directora i les professionals que hi treballen va ser excel·lent; ens van transmetre tota la tranquil·litat i seguretat que uns pares primerencs busquen a l'hora de confiar la seva filla a unes persones que, per molt qualificades que estiguin, encara no coneixes.

I va arribar l'inici de curs, i el període d'adaptació. Van anar passant els dies, i cada cop ens sentíem més a gust amb l'escola. La nostra filla plorava sempre quan l'anàvem a deixar per mostrar-nos la seva disconformitat amb el canvi, però així que tançàvem la porta, podíem sentir que es relaxava i deixava de plorar. Ens feieu sentir segurs, que estava en bones mans.

Gràcies a vosaltres, la nostra petita s'ha fet gran: ha guanyat molta auto-

nomia, seguretat i autoestima, aprenent i assimilant hàbits i rutines; ha après molt ràpidament a menjar sola; ha estat molt fàcil treure-li el bolquer; ha conviscut amb nens de la seva edat i s'ha sociabilitzat en un entorn saludable, gaudint dels jocs en companyia.

Com a pares, hem tingut en vosaltres un ajut i un suport constant en l'educació de la nostra filla. L'atenció, que podríem dir personalitzada, ha permès una comunicació fluida i agradable amb tot l'equip, de manera que no ens hem sentit mai sols o ignorats; ans al contrari, sembla que formem una petita família, i els minuts d'entrada o sortida de l'escola són sempre moments agradables del dia, compartint amb vosaltres uns comentaris, unes rialles, o alguna pena, si s'ha fet necessari.

Aquest ambient familiar, promogut des de l'escola amb diverses activi-

tats pensades per potenciar la participació de les famílies en la vida educativa, ens ha permès, a més, establir tota una sèrie de vincles amb els altres pares.

Enguany la nostra filla ha començat P2. L'adaptació, durant el setembre, va ser bufar i fer ampolles. Coneix l'escola, us estima i se li nota que hi és molt a gust, entre vosaltres.

Cada dia apren coses noves i, com ara ja parla, ens les explica amb l'emoció de qui ha fet un descobriment, amb unes ganes sinceres de compartir allò que ha viscut sense nosaltres, amb els ulls d'una nena que és feliç on és.

Durant aquest any hem pogut establir certa complicitat amb vosaltres i amb una gran part dels pares, i par-

lant amb ells hem descobert que els sentiments envers El Margalló són similars. L'escola és un referent per als nostres fills, un espai on sempre són rebuts amb alegria i on la paciència sembla inesgotable, on mai hi ha una mala paraula. Gràcies al naixement de la nostra filla hem tingut l'oportunitat de conèixer-vos, i considero que ha estat un privilegi. És hora que la societat en conjunt entengui que una escola bressol no és un lloc on deixar els nens una estona, com si fossin mobles. És hora de reconèixer la meravellosa tasca humana que realitzeu, construint uns fonaments sòlids i sans en els nens que demà seran el futur de la humanitat. És hora de comprendre que la vostra vocació és indispensable per formar ciutadans justos i lliures, fermes defensors dels valors que haurien de regir una comunitat.

Estimades mestres, sé que unes poques línies no són pagament equitables al bé que heu fet a la nostra filla i a nosaltres mateixos, però també sé que no hi ha millor pagament per a un mestre que veure prosperar els seus alumnes. Una part de vosaltres anirà sempre en el cor i en els actes dels nostres fills; una part de vosaltres anirà sempre en el nostre cor, ple de gratitud, de reconeixement, d'admiraació.

M.L.P.

Novembre 2015

Informació útil de les Escoles Bressol

Adreces, telèfons i eMails

Horaris

L'horari de les
**Escoles Bressol
Municipals
de Reus**

és de 7.45 a 17.00 h

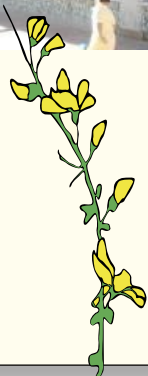
Serveis

El servei d'acollida
i el servei de menjador
són opcionals

ESCOLA BRESSOL
MUNICIPAL
La Ginesta

C. de Figueres, 2
43202 Reus
977 010 245
ebginesta@reus.cat

ESCOLA BRESSOL
MUNICIPAL
El Marfull

Pl. de l'Abat Oliba, 35
43204 Reus
977 010 248
ebmarfull@reus.cat

ESCOLA BRESSOL
MUNICIPAL
Montsant

C. de les Borges del Camp, s/n
43203 Reus
977 010 246
ebmontsant@reus.cat

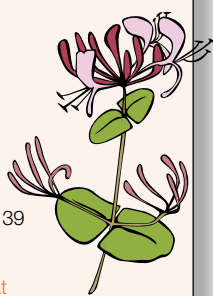
ESCOLA BRESSOL
MUNICIPAL
L'Olivera

C. Puig i Ferrater, 6
43205 Reus
977 010 251
ebolivera@reus.cat

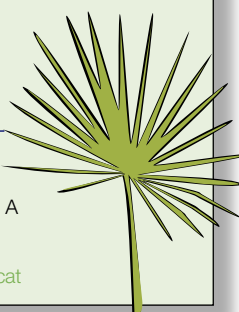
ESCOLA BRESSOL
MUNICIPAL
El Lligabosc

C. d'Apel·les Mestres, 39
43206 Reus
977 010 244
eblligabosc@reus.cat

ESCOLA BRESSOL
MUNICIPAL
El Margalló

Av. de Salou, 127 A
43205 Reus
977 010 247
ebmargallo@reus.cat

AJUNTAMENT DE REUS
ENSENYAMENT I
POLÍTICA LINGÜÍSTICA

Fundació
per a l'acció
EDUCATIVA

ESCOLES BRESSOL
MUNICIPALS
REUS

Cada dia més

Revista de l'Escola Bressol
Eina de comunicació «família-escola»

Redacció

Xarxa d'Escoles Bressol
Municipals de Reus

Compaginació i producció

Gabinet de Comunicació
i Relacions Externes
del Grup SAGESSA
(abril 2016)